

Forslag

til

Lov om ændringer i vejlove.

Fremsat den 11. oktober 1977 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1.

I lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 585 af 20. november 1975, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, og i § 73, stk. 4 og 5, ændres „boligministeren“ til: „miljøministeren“.

2. I § 3, stk. 2, ændres „magistrat“ til: „kommune“.

3. I § 73, stk. 1, ændres „7“ til: „6“, og „1 af boligministeren“, udgår.

4. I § 73, stk. 3, udgår „samt eventuelle byudviklingsudvalg“ og som 2. punktum indsættes: „I hovedstadsområdet skal der endvidere forhandles med Hovedstadsrådet“.

5. I § 97 indsættes efter „overtage“: „almene veje og“.

§ 2.

I lov om private fællesveje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 587 af 20. november 1975, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 2, indsættes efter „mere end“: „7 erhvervsvirksomheder“.

2. I § 3 indsættes efter „ved retningsplan efter byggeloven“: „er fastlagt ved reguleringsplan eller udredningsplan efter byggeloven“.

3. § 5 affattes således:

„§ 5. Lovens regler om private fællesveje finder med de fornødne lempelser anvendelse på stier, der opfylder betingelserne i §§ 2-4,

Min. f. off. arbejder j. nr. 560-05-00-23.

og som ikke er offentlige i henhold til lov om offentlige veje.“

4. § 6, stk. 2, ophæves.

5. Kap. 3 (§§ 10-12) ophæves.

6. I § 13, stk. 4, ændres „medmindre andet er bestemt i vejvedtægten“ til: „medmindre andet bestemmes af vejmyndigheden“.

7. I § 13 indsættes som stk. 5:

„Stk. 5. Beslutninger efter stk. 2 og stk. 4 er først gyldige, når de på vejmyndighedens foranledning har været offentlig bekendtgjort i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse“.

8. I § 14, stk. 5, indsættes efter „nedlægges“: „eller omlægges“.

9. I § 15, stk. 3, udgår „ved anbefalet brev“.

10. I § 16, stk. 4, indsættes som 2. punktum: „Samtidig sendes meddelelse om beslutningen til så vidt muligt enhver, der berøres af denne“.

11. I § 29, stk. 1, udgår „der er optaget på vejfortegnelsen“.

12. I § 30, stk. 2, udgår „og § 40, stk. 3“.

13. I § 33, stk. 2, ophæves nr. 2 og nr. 3. Nr. 4-7 bliver herefter nr. 2-5.

14. I § 37, stk. 4, nr. 1, udgår „eller § 29, stk. 2 og 3“.

15. § 39 affattes således:

„Af hensyn til udbygning af det samlede vejnet inden for et område bestemmer vejmyndigheden, i hvilket omfang og til hvilket tidspunkt en udlagt privat fællesvej, der er optaget på vejfortegnelsen og klassificeret under klasse I, II eller III, skal anlægges som privat fællesvej.

Stk. 2. Med hensyn til gennemførelse af et vejanlæg efter stk. 1 og § 38, og fordeling af udgifterne hertil finder reglerne i kapitel 10 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Reglerne i lov om offentlige veje, § 45, om forarbejder og undersøgelser finder tilsvarende anvendelse forud for anlæg af private fællesveje.“

16. I § 40, stk. 1, ophæves 2. punktum.**17. § 40, stk. 3,** affattes således:

„*Stk. 3.* Arealer, der

1) af vejmyndigheden er udlagt som privat fællesvej efter § 23, stk. 2 og 3, eller krævet udlagt med forøget bredde efter § 30, stk. 1 eller § 38,

2) alene ved byplan eller lokalplan er fastlagt som vej,

kan kun kræves afgivet til vejanlægget mod erstatning, herunder for bygninger, andre anlæg af blivende art, hegn, beplantning, afgrøder samt ulemper m. v. af den i stk. 2 angivne art.“

18. I § 40 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

„*Stk. 4.* Ved erstatningens fastsættelse bliver heri at afkorte den forøgelse af værdi, som den tilbageblivende ejendom skønnes at opnå. Som følge heraf kan erstatningen helt bortfalde, når den af vejmyndigheden påtænkte foranstaltning skønnes at ville medføre større fordel for ejeren end det tab, der påføres ham ved foranstaltningen.“

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

19. I § 42 indsættes efter „§ 57, stk. 4,“: „§ 59“.**20. I § 44, stk. 1,** ændres „§ 91“ til: „§ 92“.**21. § 45, stk. 3,** affattes således:

„*Stk. 3.* Med hensyn til fordeling af udgifterne til nyanlæg, til forbedring af eksi-

sterende anlæg og til driften, og med hensyn til vejmyndighedens udførelse af arbejdet, finder reglerne i §§ 57-62 tilsvarende anvendelse.“

22. § 45, stk. 4, ophæves.

23. I § 46 udgår i *stk. 1*: „Vejnavne, husnumre“ og *stk. 2* ophæves.

24. § 47, stk. 2, ophæves.**25. § 53** ophæves.

26. I § 56, *stk. 2*, indsættes efter „i matriklen“: „og berigtiges i tingbogen“.

27. I § 58, *stk. 1*, ophæves 3. punktum.

28. I § 59, *stk. 1*, indsættes efter „påtænkte beslutning“: „herunder om fordelingen af udgifterne ved arbejdet“.

29. § 59, stk. 4, ophæves.

30. I § 62, *stk. 1*, ændres „§§ 11-13“ til: „§§ 11-12“.

31. Efter § 63 indsættes:

Vejnavne, husnumre.

„§ 63 a. Bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 109 og 110 om vejnavne og husnumre finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje.“

32. I § 68 indsættes efter stk. 1 som nyt stk.:

Stk. 2. Efterkommer en ejer eller bruger af en ejendom ikke et ham meddelt påbud om berigtigelse af et ulovligt forhold, kan det ved dom pålægges ham inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet.“

Stk. 2-3 bliver herefter *stk. 3-4*.

§ 3.

I lov om grundejerbidrag til offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 586 af 20. november 1975, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, *stk. 4*, ændres „byplanvedtægt eller lokalplan“ til: „byplanvedtægt, kommuneplan eller lokalplan“.

2. I § 15, stk. 1, ændres „500 kr.“ til: „1.000 kr.“.

§ 4.

I lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jfr. lov nr. 140 af 25. marts 1970 som ændret ved lov nr. 311 af 19. juni 1974 om ændring af forskellige lovbestemmelser om kommunal og amtskommunal administration m. v. og lov nr. 332 af 26. juni 1975 om ændringer i vejlove som følge af ændringer i bygnings- og byplanlovgivningen m. v. foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 4, og i § 7, stk. 3, udgår: „ligesom bestemmelserne kan optages i vejvedtægt“.

2. I § 7, stk. 1 og 2, udgår: „I Københavns kommune magistraten“.

3. I § 8, stk. 2, udgår: „ligesom beslutningen kan optages i kommunens vejvedtægt“.

4. I § 11, stk. 3, § 12, stk. 3, og i § 13, stk. 3, udgår: „Forskrifterne kan optages i kommunens vejvedtægt“.

5. I § 15 ændres „vejbestyrelseslovens § 5“ til: „lov om offentlige veje § 3“.

6. I § 19 ændres „lov om bestyrelsen af de offentlige veje“ til: „lov om offentlige veje“.

§ 5.

I lov af 14. december 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, som ændret ved lov nr. 85 af 31. marts 1926 og lov nr. 288 af 7. juni 1972, ændres i § 8, stk. 1, „magistraten“ til: „borgerrepræsentationen“.

§ 6.

Loven træder i kraft den 1. april 1978.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter de overgangsbestemmelser, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

Det foreliggende lovforslag omfatter forslag til mindre ændringer af vejlovgivningen, der er nødvendige som konsekvens af anden lovgivning, specielt lov om Københavns kommunes styrelse, der træder i kraft den 1. april 1978.

Herudover indeholder forslaget forskellige bestemmelser, der tilsigter at klargøre retstilstanden på en række områder, samt bestemmelser, der tilsigter forenkling af vejlovenes administration.

Forslaget, der har været forelagt for

Indenrigsministeriet

Justitsministeriet

Landbrugsministeriet, matrikeldirektoratet

Miljøministeriet

Københavns kommune

Frederiksberg kommune

Kommunernes Landsforening og

Amtsrådsforeningen,

indebærer ikke merudgifter for det offentlige.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1 og 3.

De planlægningsmæssige hensyn, der ligger bag bestemmelserne, varetages ikke længere af boligministeriet, men af miljøministeriet. Samtidig har miljøministeriet oplyst, at det på grund af den ved planlovgivningen tilsligtede decentralisering ikke finder, at det har interesse i at udpege medlemmer til de i lovens § 73 omtalte vejadgangsudvalg.

Til nr. 2.

Ændringen er en følge af lov om Københavns kommunes styrelse.

Til nr. 4.

Byudviklingsudvalgene er afskaffet. Da adgangsbestemmelser har planlægningsmæssige konsekvenser, vil det være rimeligt, om forslag om adgangs begrænsning af veje i hovedstadsområdet forelægges Hovedstadsrådet, der har planlægningsmæssige beføjelser efter planlovgivningen.

Til nr. 5.

Ændringen gennemføres for at skabe overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse om overtagelse af veje som offentlige, jfr. lovens § 23, stk. 1, og er i.o.m. med praksis.

Til § 2.

Til nr. 1.

Som bestemmelsen hidtil har været formuleret, har den kun direkte omfattet interne veje i boligområder og sommerhusområder, men ikke interne veje i industriområder. Det må imidlertid følge dels af bestemmelsens stk. 2 om undtagelser fra nærværende bestemmelse, dels af begrundelsen for, at disse veje skal betragtes som private fællesveje – nemlig, at de fremtræder på samme måde som det øvrige vejnet, herunder er åbne for den almindelige færdsel – at det har været tanken, at bestemmelsen også skal omfatte interne industriveje.

Til nr. 2.

Ændringen er rettelse af en fejl i forbindelse med tidligere ændring af loven, en fejl, der kan medføre konsekvenser i forbindelse med den foreslåede ændring af lovens § 39, jfr. § 2, pkt. 15.

Til nr. 3.

Den ændrede formulering af § 5 er i overensstemmelse med administrativ praksis, hvorefter vejmyndighederne umiddelbart kan anvende lovens regler om private fællesveje på private fællesstier. Samtidig præciseres det – ligeledes i overensstemmelse med praksis – at disse regler også gælder for almene stier.

Til nr. 4.

Ændringen er en konsekvens af lov om Københavns kommunes styrelse.

Til nr. 5, 6 og 7.

I årene efter privatvejslovens indførelse i 1973 har der i ministeriet været arbejdet på en standardvejvedtægt som forudsat i lovens § 12. Disse overvejelser, der er sket i nær kontakt med kommunale teknikere, har vist, at der næppe er noget egentligt behov for selvstændige vejvedtægter i tilknytning til lovens bestemmelser.

På denne baggrund foreslås bestemmelserne om vejvedtægter ophævet.

Da vejvedtægterne også skulle indeholde oplysning om vejmyndighedernes beslutninger om inddragelse af områder, der umiddelbart henhører under lovens afsnit II, under bestemmelserne i afsnit III, foreslås det, at dette sikres ved en be-

stemmelse om offentliggørelse af disse beslutninger i overensstemmelse med den hidtidigt gældende overgangsbestemmelse i cirkulære af 28. februar 1973 om private fællesveje.

Til nr. 8.

Den nuværende formulering har medført tvivl om, hvorvidt bestemmelsen henviser til bestemmelserne i lovens kap. 9 – der har overskriften nedlæggelse af private fællesveje, men omhandler både nedlæggelse og omlægning af veje – i sin helhed, eller om der i formuleringen ligger en begrænsning, således at kun bestemmelserne om nedlæggelse kan anvendes.

Det har ved bestemmelsen fra ministeriets side været tilsigtet, at bestemmelserne i kap. 9 kan finde anvendelse fuldt ud, og dette foreslås nu præciseret.

Til nr. 9.

Ved de sidste ændringer af vejlovene i 1975 udgik i en række bestemmelser kravet om anbefalede breve ved henvendelser til borgerne. Ved en beklagelig fejl blev kravet stående i denne bestemmelse, uden at der kan påvises nogen særlig begrundelse for, at der skal benyttes anbefalede breve i den foreliggende situation.

Til nr. 10.

Det må anses for naturligt, at en offentlig myndighed sender meddelelse om sine beslutninger til de borgere, disse vedrører. Da dette udtrykkeligt er anført i den tilsvarende bestemmelse i § 59 om veje i byområder, foreslås det – for at undgå misforståelser – også udtrykkeligt fastslået i denne bestemmelse.

Til nr. 11.

Da det er vejmyndigheden, der bestemmer, om en privat fællesvej eller en udlagt privat fællesvej skal optages på vejfortegnelsen, er det ikke rimeligt, at udladelse heraf kan medføre, at vejmyndigheden nægter at godkende en udstykning.

Til nr. 12.

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, pkt. 17.

Til nr. 13 og 14.

Det har vist sig, at disse bestemmelser har medført tvivl om, hvorvidt krav stillet i henhold til bestemmelserne i lovens § 29, stk. 2 og 3, har karakter af selvstændige udlæg, og om de i givet fald skal betragtes som udlæg foretaget af vejmyndigheden.

F. t. l. vedr. vejlove.

Bestemmelserne i § 29, stk. 2 og 3, må forstås således, at de omfatter krav, som vejmyndigheden kan stille til udstykkeren for at bringe vejforholdene i orden. De kan vedrøre såvel den ejendom, der udstykkes, som tilgrænsende og omliggende ejendomme, selvsagt under forudsætning af, at den udstykkende ejendom skal have adgang til disse veje. Sådanne krav må principielt opfyldes af udstykkeren og på dennes bekostning, og dermed betragtes som et vejudlæg foretaget efter § 23, stk. 1, med anvendelse af proceduren i § 31, og kan dermed heller ikke medføre, at vejmyndigheden skal overtage arealet. Hvis udstykkeren ikke kan opfylde betingelserne, og vejmyndigheden finder, at sagen bør fremmes, vil udlægget kunne ske ved udlæg efter § 23, stk. 2 og 3, med den i denne forbindelse gældende procedure, § 31 eller § 33, stk. 2, nr. 7, og med mulighed for overtagelse af arealet.

Se også bemærkningerne til nr. 17.

Til nr. 15.

De opregnede udlægsmuligheder efter bygge-loven er ikke udtømmende. Da det ikke forekommer rimeligt, at vejmyndigheden skal være afskåret fra at kræve alle udlagte private fællesveje anlagt, foreslås bestemmelsen ændret ved henvisning til udtrykket »udlagt privat fællesvej«, der er nærmere defineret i § 3.

Der har hidtil været nogen uklarhed om, hvilke regler der gælder i forbindelse med gennemførelsen af et vejanlæg efter påbud fra vejmyndighederne. I overensstemmelse med, hvad der har været antaget i praksis, foreslås det præciseret, at den almindelige procedure i lovens kap. 10 om istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje skal finde anvendelse.

Til nr. 16.

Bestemmelsernes nuværende formulering giver det indtryk, at en lodsejer i alle tilfælde er forpligtet til at afstå areal til anlæg af private fællesveje, der er udlagt ved byplanvedtægt eller lokalplan inden for en bredde af 18 m, eventuelt 20 m, uden erstatning. Dette har ikke været hensigten, hvilket bl. a. fremgår af bemærkninger til det i 1971/72 fremsatte forslag til lov om private fællesveje, se Folketingstidende 1971/72, tillæg A.1., sp. 381 f.n., samt vejlovsudvalgets forslag til lov om private fællesveje, betænkningen Private fællesvej og Vejbidrag nr. 367, 1964, side 73. Hertil kommer, at den gældende formulering opfattet som anført næppe er i overensstemmelse med ekspropriationsbestemmelsen i grundlovens § 73.

Se også bemærkningerne til nr. 17 og nr. 18.

Til nr. 17.

§ 40, stk. 3, er ændret på tre punkter.

Som en konsekvens af ændringen under pkt. 13 og 14 er henvisningen til § 29 slettet. I forbindelse med ændringen under pkt. 16 er det nu præciseret, at der kan blive tale om erstatning, også hvor en vej, der er udlagt ved lokalplan eller byplanvedtægt, kræves anlagt over tredjemands ejendom. Og endelig er henvisningen til § 30, stk. 2, slettet som overflødig, idet et byggeliniepålæg ikke i sig selv medfører afståelse af areal, bortset fra den overtagelsessituation, der er beskrevet i § 37.

Til nr. 18.

I forbindelse med ændringen under nr. 16 og 17 foreslås det udtrykkelig præciseret, at der i erstatningen kan ske afkortning for eventuelle fordele ved det pågældende vejanlæg. En sådan fordel opnås specielt i tilfælde, hvor et vejanlæg er gennemført ved byplanvedtægt eller lokalplan, men hvor ejeren af en ejendom f. eks. i forbindelse med en udstykning selv måtte have foretaget vejudlægget efter § 23, stk. 1, såfremt der ikke havde foreligget nogen byplanvedtægt eller lokalplan. En sådan fordel vil endvidere foreligge i tilfælde, hvor vejanlægget – uanset efter hvilke regler udlægget er gennemført – mere eller mindre må anses for en forudsætning for en naturlig udnyttelse af ejendommen.

Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen i lov om offentlige veje § 51, stk. 2, om ekspropriationserstatninger og er i overensstemmelse med praksis.

Til nr. 19.

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, pkt. 28 og 30.

Til nr. 20.

Ændringen er en rettelse af en fejl i lovtæksten.

Til nr. 21.

Ændringen gennemføres med henblik på at give bestemmelsen samme formulering som den tilsvarende bestemmelse i lovens § 47 om hegn, beplantning m. v., for på denne måde at gøre loven lettere at forstå og dermed at administrere.

Til nr. 22.

Ændringen er en konsekvens af, at bestemmelserne om vejvedtægt udgår, jfr. § 2, pkt. 4.

Til nr. 23 og 31.

Ændringen er et ønske fra boligministeriet, der

i forbindelse med etablering af bygnings- og boligregistrering savner en hjemmel for kommunerne til at træffe beslutning om vejnavne og husnummering på alle veje. Dette nødvendiggør en omflytning af den foreliggende hjemmel fra lovens afsnit III, der kun finder anvendelse på private fællesveje i byområder, til lovens afsnit IV, der omfatter alle private fællesveje.

Udeladelsen af stk. 2 er en følge af ændringen i § 2, pkt. 5.

Til nr. 24 og 25.

Ændringen er en følge af ændringen af § 2, pkt. 5.

Til nr. 26.

Ved den nuværende bestemmelse er der kun pligt til at berigtige nedlæggelse og omlægning af private fællesveje i matriklen, men ikke i tingbogen.

Da private fællesvejes eksistens og beliggenhed ofte er nærmere fastsat i tinglyste deklarationer, må det anses for naturligt, at omlægning og nedlæggelse af private fællesveje i sådanne tilfælde også bliver berigtiget i tingbogen.

Til nr. 27.

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, pkt. 5.

Til nr. 28 og 30.

Den eksisterende formulering af bestemmelserne i lovens §§ 59, stk. 1, og § 62, stk. 1, medfører, at der skal gennemføres to procedurer i forbindelse med kendelser om istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje og fordelingen af udgifterne hertil, nemlig en vedrørende arbejdet og en vedrørende udgiftsfordelingen. De foreslåede formuleringer skaber en administrativ forenkling uden konsekvens for hensynet til grundejerne.

Til nr. 29.

Ændringen er en konsekvens af ændringen af § 2, pkt. 5.

Til nr. 32.

Ændringen gennemføres for at skabe overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i lov om offentlige veje, § 114, således som det oprindeligt var forudsat ved lovens gennemførelse i 1972.

Til § 3.

Til nr. 1.

Ændringen tilsigter at udvide mulighederne for at anvende bestemmelsen om en administrativ lettere fordelingsmåde. Ændringen må anses for forsvarlig, idet en ensartet benyttelse af ejendomme i et område må anses for tilstrækkelig sikret, hvis den er angivet i en kommuneplan. Bestemmelsen forudsættes i en overgangsperiode også at skulle kunne anvendes, selv om der ikke foreligger en kommuneplan, hvis den ensartede benyttelse er fastlagt i de efter kommuneplanlovens § 15 fastsatte foreløbige rammer.

Til nr. 2.

Beløbet 500 kr., der er fastsat i 1972, foreslås ajourført til 1.000 kr., idet det forekommer mindre rimeligt, at kommunen skal have pligt til at administrere afdragsordninger for beløb, der i denne sammenhæng må betegnes som små.

Til § 4.

Til nr. 1, 3 og 4.

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, pkt. 5.

Til nr. 2.

Ændringen er en følge af lov om Københavns kommunes styrelse.

Til nr. 5 og 6.

Ændringen er en følge af tidligere ændring af vejlovgivningen.

Til § 5.

Ændringen er en følge af lov om Københavns kommunes styrelse.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende formulering.

Lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 585 af 20. november 1975.

§ 3. — — —

Stk. 2. Vejnævnet består af 3 medlemmer, der udnævnes af ministeren for offentlige arbejder, herunder formanden, og 11 andre medlemmer, hvoraf

- 1 udpeges af indenrigsministeren
- 1 udpeges af justitsministeren
- 1 udpeges af boligministeren
- 1 udpeges af vejdirektoratet
- 2 udpeges af Amtsrådsforeningen i Danmark
- 2 udpeges af Kommunernes Landsforening
- 1 udpeges af Københavns magistrat
- 2 udpeges af den eller de organisationer af motorkørende, som ministeren for offentlige arbejder godkender dertil.

Ved behandlingen af sager, der angår Frederiksberg kommune, tiltrædes vejnævnet af en repræsentant for denne kommune. For samtlige medlemmer udpeges supplementer.

§ 73. — — —

Stk. 4. Er der uenighed mellem udvalget og en af de myndigheder, der er nævnt i stk. 3, om, hvorvidt der for en vejstrækning skal fastsættes adgangsbestemmelser, eller om disses nærmere indhold, skal ministeren for offentlige arbejder forhandle med boligministeren, forinden han træffer bestemmelse.

Stk. 5. Ministeren for offentlige arbejder kan efter forhandling med boligministeren og med vejnævnets tilslutning skærpe de adgangsbestemmelser, som vejadgangsudvalget har indstillet, og fastsætte adgangsbestemmelser for veje og vejstrækninger, som udvalget ikke har indstillet adgangsbegrænset.

Forslaget.

§ 1.

I lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 585 af 20. november 1975, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, og i § 73, stk. 4 og 5, ændres „boligministeren“ til: „miljøministeren“.

*Gældende formulering.***§ 3. — — —**

Stk. 2. Vejnævnet består af 3 medlemmer, der udnævnes af ministeren for offentlige arbejder, herunder formanden, og 11 andre medlemmer, hvoraf

- 1 udpeges af indenrigsministeren
- 1 udpeges af justitsministeren
- 1 udpeges af boligministeren
- 1 udpeges af vejdirektoratet
- 2 udpeges af Amtsrådsforeningen i Danmark
- 2 udpeges af Kommunernes Landsforening
- 1 udpeges af Københavns magistrat
- 2 udpeges af den eller de organisationer af motorkørende, som ministeren for offentlige arbejder godkender dertil.

Ved behandlingen af sager, der angår Frederiksberg kommune, tiltrædes vejnævnet af en repræsentant for denne kommune. For samtlige medlemmer udpeges supplement.

§ 73. Adgangsbestemmelserne fastsættes af ministeren for offentlige arbejder efter indstilling fra et udvalg (*vejadgangsudvalg*), der nedsættes i hver amtsrådsreds for amtsrådets funktionstid, og som består af en formand, der udpeges af ministeren efter indstilling fra amtsrådet, samt 7 andre medlemmer, hvoraf 2 udpeges af ministeren for offentlige arbejder, 1 af boligministeren, 2 af amtsrådet og 2 af kommunalbestyrelserne i amtsråds kredsen gennem deres organisation.

Stk. 3. Forinden indstilling afgives, skal vejadgangsudvalget forhandle med vedkommende vejbestyrelse, amtsråd og kommunalbestyrelse samt eventuelle byudviklingsudvalg i det område, hvorigennem vejen forløber.

§ 97. Vejbestyrelsen kan anlægge og nedlægge offentlige stier og overtage private fællestier som offentlige.

Lov om private fællesveje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 587 af 20. november 1975.

Forslaget.

2. I § 3, *stk. 2*, ændres „magistrat“ til: „kommune“.

3. I § 73, *stk. 1*, ændres „7“ til: „6“, og „1 af boligministeren“, udgår.

4. I § 73, *stk. 3*, udgår „samt eventuelle byudviklingsvalg“ og som 2. punktum indsættes: „I hovedstadsområdet skal der endvidere forhandles med Hovedstadsrådet“.

5. I § 97 indsættes efter „overtage“: „almene veje og“.

§ 2.

I lov om private fællesveje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 587 af 20. november 1975, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering.**Private fællesveje.*

§ 2. Ved private fællesveje forstås i denne lov de veje, gader, broer og pladser, der uden at være offentlige, jfr. § 1,

- 1) tjener som færdselsarealer for flere ejendomme, der er særskilt matrikuleret og i særlig eje, eller
- 2) tjener som færdselsarealer for mere end 7 parcel- eller sommerhuse eller for mere end 12 beboelseslejligheder og er mindst 40 m lange.

Udlagte private fællesveje.

§ 3. Ved udlagte private fællesveje forstås arealer, som er bestemt til fremtidig anvendelse som private fællesveje efter §§ 14 og 23-24, ved retningsplan efter byggeloven, er fastlagt endeligt ved byplan eller lokalplan eller fastlagt ved beslutning af en ekspropriationskommission efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, eller som vedkommende kommunale myndighed før lovens ikrafttræden har godkendt til anvendelse som private fællesveje.

Private stier.

§ 5. Vedkommende vejmyndighed kan bestemme, at lovens regler om private fællesveje med de fornødne lempelser skal finde anvendelse på stier og udlagte stier, der opfylder de i § 2, henholdsvis § 3, angivne betingelser, og som ikke er optaget på stifortegnelse i henhold til lov om offentlige veje som offentlig sti.

*Kapitel 2. Myndigheder.**Vejmyndighed.*

§ 6. Kommunalbestyrelsen er forvaltningsmyndighed (vejmyndighed) for private fællesveje og stier.

Stk. 2. Magistraten er forvaltningsmyndighed (vejmyndighed) i Københavns kommune.

Kapitel 3. Vejvedtægt.

§ 10. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en vejvedtægt omfattende hele kommunen.

Forslaget.

1. I § 2, stk. 1, nr. 2, indsættes efter „mere end“: „7 erhvervsvirksomheder,“.

2. I § 3 indsættes efter „ved retningsplan efter byggeloven“: „er fastlagt ved reguleringsplan eller udredningsplan efter bygge-
loven,“.

3. § 5 affattes således:

„§ 5. Lovens regler om private fællesveje finder med de fornødne lempelser anvendelse på stier, der opfylder betingelserne i §§ 2-4, og som ikke er offentlige i henhold til lov om offentlige veje.“

4. § 6, stk. 2, ophæves.

5. Kap. 3 (§§ 10-12) ophæves.

*Gældende formulering.**Forslaget.**Vejvedtægtens indhold.*

§ 11. Vejvedtægten skal indeholde angivelse af, for hvilke private fællesveje i kommunen reglerne i henholdsvis afsnit II og III i denne lov finder anvendelse, jfr. § 13.

Stk. 2. Vejvedtægten kan indeholde regler om:

- 1) belysning af private fællesveje m. v., jfr. § 45, stk. 4,
- 2) vejnavne, luftledninger m. v., husnumre og hegn mod vej, jfr. § 46, stk. 2,
- 3) vedligeholdelse af træer og anden beplantning på private fællesveje, jfr. § 47, stk. 2,
- 4) særlig brug af vejareal, jfr. § 49, stk. 2,
- 5) opgravninger og ledningsarbejder i private fællesveje, jfr. § 53,
- 6) pligt for andre end tilgrænsende grundejere til deltagelse i istandsættelses- og vedligeholdelsesarbejder, jfr. § 58, stk. 1, og
- 7) årlige vejsyn, jfr. § 59, stk. 4.

Stadfæstelse af vejvedtægt.

§ 12. Ministeren for offentlige arbejder udarbejder efter forhandling med Kommunernes Landsforening og Københavns kommune en standardvejvedtægt.

Stk. 2. Afgørelser fra standardvejvedtægten skal forelægges ministeren for offentlige arbejder til godkendelse.

Kapitel 4. Lovens anvendelsesområde.

§ 13. I områder, der er byzone, jfr. lov om by- og landzoner, samt i Københavns kommune finder reglerne i nærværende lovs afsnit I, III og IV anvendelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at reglerne i denne lovs afsnit I, III og IV endvidere skal finde anvendelse i andre stedligt begrænsede områder.

Stk. 3. I områder, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, finder reglerne i afsnit I, II og IV anvendelse.

Stk. 4. Private fællesveje, der er beliggende i områder omfattet af stk. 1 og 2, men som udelukkende tjener til brug for landbrug, skovbrug og fiskeri, er omfattet af bestemmelserne om vejudlæg i afsnit III og

6. I § 13, stk. 4, ændres „medmindre andet er bestemt i vejvedtægten“ til: „medmindre andet bestemmes af vejmyndigheden“.

7. I § 13 indsættes som stk. 5:

Gældende formulering.

i øvrigt af reglerne i §§ 15-20, medmindre andet er bestemt i vejvedtægten.

§ 14. — — —

Stk. 5. Private fællesveje kan nedlægges efter reglerne i kapitel 9.

§ 15. — — —

Stk. 3. Indkaldelse til vejsyn foretages af vejmyndigheden med mindst 2 ugers varsel ved offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse. Med samme varsel indkaldes ved anbefalet brev så vidt muligt enhver, der er færdselsberettiget til vejen, eller som i henhold til særlig overenskomst eller anden bestemmelse, skønnes at kunne inddrages under istandsættelses- og vedligeholdelsespligten.

§ 16. — — —

Stk. 4. Efter forudgående offentlig kundgørelse som nævnt i § 15, stk. 3, fremlægges beslutningen til almindeligt gennemsyn i kommunen i mindst 3 uger.

Udstykning m. v.

§ 29. Udstykning, omdeling eller skelforandring må kun foretages, såfremt enhver af de derved fremkommende parceller enten lovligt har direkte adgang til en offentlig vej eller med vejmyndighedens godkendelse har adgang til en anlagt eller udlagt privat fællesvej, der er optaget på vejfortegnelsen.

*Øget udlægsbredde og byggelinier.***§ 30. — — —**

Stk. 2. Når vejmyndigheden finder, at der af færdselshensyn bør sikres en privat fællesvej af klasse I mulighed for udvidelse til større bredde, eller at færdselens tarv i øvrigt gør det nødvendigt, kan den endvidere træffe bestemmelse om pålæg af byggelinjer, der forløber på begge sider af vejen, og hvis indbyrdes afstand ikke overstiger 30 m, jfr. § 37, stk. 4, og § 40, stk. 3. Byggelinjerne fastlægges normalt i forhold til vejens midtlinje.

Forslaget.

„*Stk. 5.* Beslutninger efter stk. 2 og stk. 4 er først gyldige, når de på vejmyndighedens foranledning har været offentlig bekendtgjort i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse“.

8. I § 14, stk. 5, indsættes efter „nedlægges“: „eller omlægges“.

9. I § 15, stk. 3, udgår „ved anbefalet brev“.

10. I § 16, stk. 4, indsættes som 2. punktum: „Samtidig sendes meddelelse om beslutningen til så vidt muligt enhver, der berøres af denne“.

11. I § 29, stk. 1, udgår „der er optaget på vejfortegnelsen“.

12. I § 30, stk. 2, udgår „og § 40, stk. 3“.

*Gældende formulering.**Forslaget.**Meddelelse til grundejere.*

§ 33. Senest 3 uger, før der træffes beslutning som nævnt i stk. 2, skal vejmyndigheden give meddelelse om den påtænkte beslutning til enhver grundejer, som direkte berøres af beslutningen, og hvis adkomst fremgår af tingbogen.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse ved

- 1) omklassificering af bestående veje på vejfortegnelsen, jfr. § 22, stk. 2,
- 2) ændring af vejprofil m. v., jfr. § 29, stk. 2,
- 3) udlæg af private fællesveje i forbindelse med udstykning m. v., jfr. § 29, stk. 3,
- 4) forøgelse af udlægsbredden for bestående veje, jfr. § 30, stk. 1,
- 5) pålæg af byggelinjer, jfr. § 30, stk. 2,
- 6) påbud om ændringer i vejens længde- og tværprofil i forbindelse med omklassificering, jfr. § 38,
- 7) vejudlæg efter § 23, stk. 2 og 3, når fremlæggelse efter § 31 skønnes ufornudden, jfr. § 31, stk. 2.

Stk. 3. Når der er truffet beslutning som nævnt i stk. 2, skal vejmyndigheden give meddelelse herom til enhver grundejer, som direkte berøres af beslutningen, og hvis adkomst fremgår af tingbogen. Det samme gælder ved udlæg af en privat fællesvej efter § 23, stk. 2 og 3, jfr. § 31.

Overtagelse.

§ 37. Såfremt de i stk. 4 nævnte foranstaltninger bevirker, at ejeren af et areal afskæres fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende eller omliggende arealer, kan ejeren begære arealet overtaget helt eller delvis af vejmyndigheden mod erstatning.

Stk. 2. Begæringen om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået underretning om foranstaltningerne, eller hvis klage er indgivet, inden 6 måneder efter, at endelig afgørelse af klagen er meddelt ejeren. Når særlige grunde foreligger, kan ministeren for offentlige arbejder efter

13. I § 33, stk. 2, ophæves nr. 2 og nr. 3. Nr. 4-7 bliver herefter nr. 2-5.

Gældende formulering.

forhandling med vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.

Stk. 3. Afslår vejmyndigheden ejerens begæring, eller opnås der ikke enighed om erstatningens størrelse, henvises sagen til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 8. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens begæring skal imødekommes, og fastsætter erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 51 i lov om offentlige veje.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder anvendelse ved

- 1) udlæg eller ændring af privat fællesvej over tredjemands grund efter vejmyndighedens beslutning i henhold til § 23, stk. 2, eller § 29, stk. 2 og 3,
- 2) vejudlæg m. v. foretaget af vejmyndigheden efter § 23, stk. 3,
- 3) udlæg af privat fællesvej med øget bredde i henhold til § 30, stk. 1, eller § 38, og
- 4) pålæg af byggelinje efter § 30, stk. 2.

Vejanlæg efter krav fra vejmyndigheden.

§ 39. Af hensyn til udbygning af det samlede vejnet inden for et område bestemmer vejmyndigheden, i hvilket omfang og til hvilket tidspunkt en privat fællesvej af klasse I, II eller III, der er udlagt efter §§ 23-24 eller ved retningsplan efter bygge-loven, fastlagt ved reguleringsplan eller udredningsplan efter bygge-loven, fastlagt endeligt ved byplan eller lokalplan eller fastlagt ved beslutning af en ekspropriationskommission efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, og som er optaget på vejfortegnelsen, skal anlægges som privat fællesvej.

Stk. 2. Hvis arbejder, som nævnt i stk. 1 og i § 38, ikke udføres rettidigt eller ikke udføres på en efter vejmyndighedens skøn tilfredsstillende måde, kan vejmyndigheden bestemme, at det manglende arbejde skal udføres ved kommunens foranstaltning for de pågældende grundejeres regning.

Stk. 3. Reglerne i lov om offentlige veje § 45 om forarbejder og undersøgelser finder tilsvarende anvendelse forud for anlæg af private fællesveje.

Forslaget.

14. I § 37, stk. 4, nr. 1, udgår „eller § 29, stk. 2 og 3,“.

15. § 39 affattes således:

„Af hensyn til udbygning af det samlede vejnet inden for et område bestemmer vejmyndigheden, i hvilket omfang og til hvilket tidspunkt en udlagt privat fællesvej, der er optaget på vejfortegnelsen og klassificeret under klasse I, II eller III, skal anlægges som privat fællesvej“.

Stk. 2. Med hensyn til gennemførelse af et vejanlæg efter stk. 1 og § 38, og fordeling af udgifterne hertil finder reglerne i kapitel 10 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Reglerne i lov om offentlige veje, § 45, om forarbejder og undersøgelser finder tilsvarende anvendelse forud for anlæg af private fællesveje.“

*Gældende formulering.**Erstatning.*

§ 40. Arealer, der er udlagt som privat fællesvej efter § 23, stk. 1, eller ved retningsplan efter den hidtidige bygningslovgivning eller i henhold til en med kommunens godkendelse derom pålagt deklaration, kan kræves stillet til rådighed for vejanlægget uden erstatning. Det samme gælder arealer af indtil 18 m bredde, i Københavns og Frederiksberg kommuner af indtil 20 m bredde, der alene ved byplanvedtægt eller lokalplan er fastlagt som vej.

Stk. 2. Når vejens anlæg i disse tilfælde sker efter påbud fra vejmyndigheden efter § 39, kan ejeren dog forlange erstatning for nedrivning af bygninger, fjernelse af anlæg af blivende art, tab af hegn, beplantning og afgrøder samt for ulemper i øvrigt, såfremt bygninger m. v. er lovligt anbragt.

Stk. 3. Arealer, der

- 1) af vejmyndigheden er udlagt som privat fællesvej efter § 23, stk. 3, eller krævet udlagt med øget bredde efter § 30, stk. 1, eller § 38,
- 2) ligger foran en efter § 30, stk. 2, pålagt byggelinje,
- 3) af vejmyndigheden er krævet udlagt som privat fællesvej over tredjemands grund efter § 23, stk. 2, eller § 29, stk. 2 og 3,
- 4) alene ved byplanvedtægt eller lokalplan er fastlagt som vej, og som ligger uden for en bredde af 18 m, i Københavns og Frederiksberg kommuner uden for en bredde af 20 m,

kan kun kræves afgivet til vejanlægget mod erstatning, herunder for bygninger, andre anlæg af blivende art, hegn, beplantning, afgrøder samt ulemper m. v. af den i stk. 2 angivne art.

Stk. 4. I mangel af mindelig overenskomst med vejmyndigheden fastsættes erstatningen i de i stk. 2 og 3 angivne tilfælde af taksationsmyndighederne.

Fordeling af anlægsudgifter.

§ 42. Med hensyn til fordelingen af udgifterne ved anlægget af en privat fællesvej og betalingen af grundejernes andele heraf samt til adgangen til at opnå lån af kommunen eller lån mod kommunegaranti til

Forslaget.

16. I § 40, stk. 1, ophæves 2. punktum.

17. § 40, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Arealer, der

- 1) af vejmyndigheden er udlagt som privat fællesvej efter § 23, stk. 2 og 3, eller krævet udlagt med forøget bredde efter § 30, stk. 1 eller § 38.
 - 2) alene ved byplan eller lokalplan er fastlagt som vej
- kan kun kræves afgivet til vejanlægget mod erstatning, herunder for bygninger, andre anlæg af blivende art, hegn, beplantning, afgrøder samt ulemper m. v. af den i stk. 2 angivne art.“

18. I § 40 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

„Stk. 4. Ved erstatningens fastsættelse bliver heri at afkorte den forøgelse af værdi, som den tilbageblivende ejendom skønnes at opnå. Som følge heraf kan erstatningen helt bortfalde, når den af vejmyndigheden påtænkte foranstaltning skønnes at ville medføre større fordel for ejeren end det tab, der påføres ham ved foranstaltningen.“

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

19. I § 42 indsættes efter „§ 57, stk. 4“: „59“.

Gældende formulering.

sådanne arbejder finder reglerne i § 57, stk. 4, og § 62 anvendelse.

*Kap. 8. Forskellig råden over private fællesveje.**Forandringer, færdselsregulering m. v.*

§ 44. Med fornødent samtykke fra politiet, jfr. færdselslovens § 91, stk. 1 og 2, kan vejmyndigheden på private fællesveje af klasse I og II lade foretage forandringer ved vejs indretning eller anlæg og foretage hel eller delvis afspærring af vejen for gennemgående færdsel, når det skønnes nødvendigt eller tilrådeligt af færdselsmæssige eller vejtekniske hensyn. Omkostningerne herved afholdes af vejmyndigheden.

§ 45. — — —

Stk. 3. Udgifter til nyanlæg, til forbedring af bestående anlæg og til driften fordeles mellem grundejerne efter reglerne i §§ 11-13 i lov om grundejerbidrag til offentlige veje.

Stk. 4. Nærmere regler om belysning af private fællesveje m. v. samt om fordelingen mellem vedkommende grundejere af udgifterne hertil kan fastsættes ved vejvedtægt.

§ 46. Bestemmelserne i lov om offentlige veje i kapitel 11 om fremspringende bygningsdele og tankanlæg og i kapitel 12 om vejskilte og færdselstavler m. v., vejnavne husnumre og hegn mod vej finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje.

Stk. 2. Nærmere regler om vejnavne og vejskilte, husnumre og hegn mod vej kan fastsættes ved vejvedtægt.

§ 47. — — —

Stk. 2. Regler om vedligeholdelse af træer og anden beplantning kan fastsættes ved vejvedtægt.

§ 53. Nærmere regler om opgravninger og ledningsarbejder i private og udlagte private fællesveje kan fastsættes ved vejvedtægt.

Forslaget.

20. I § 44, stk. 1, ændres „§ 91“ til: „§ 92“.

21. § 45, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Med hensyn til fordeling af udgifterne til nyanlæg, til forbedring af eksisterende anlæg og til driften, og med hensyn til vejmyndighedens udførelse af arbejdet, finder reglerne i §§ 57-62 tilsvarende anvendelse.“

22. § 45, stk. 4, ophæves.

23. I § 46 udgår i *stk. 1:* „Vejnavne, husnumre“ og *stk. 2* ophæves.

24. § 47, stk. 2, ophæves.

25. § 53 ophæves.

*Gældende formulering.***§ 56.** — — —

Stk. 2. Vejmyndigheden drager omsorg for, at omlægning, udlæg eller nedlæggelse af private fællesveje i henhold til beslutningen noteres i matriklen.

Andre brugeres forpligtelser.

§ 58. Vejmyndigheden kan bestemme, at andre brugere af en privat fællesvej end ejerne af de tilgrænsende grunde skal deltage i udgifterne ved vedligeholdelsen eller istandsættelsen, såfremt deres benyttelse af vejmyndigheden skønnes i særlig grad at medføre slid på vejen. Dette gælder også for benyttelse af midlertidig karakter. Nærmere regler herom kan fastsættes ved vejvedtægt.

Vejsyn m. v.

§ 59. Før vejmyndigheden efter § 57, jfr. § 58, træffer beslutning om udførelse af vedligeholdelse eller istandsættelse af en privat fællesvej som et samlet arbejde, skal enhver, som vil blive berørt af beslutningen, indkaldes med mindst 2 ugers varsel til vejsyn eller andet møde, hvor der gøres rede for den påtænkte beslutning. På mødet fastsætter vejmyndigheden en frist på ikke under 3 uger for adgang til over for vejmyndigheden at fremkomme med indsigelser mod den påtænkte beslutning eller ændringsforslag. Over det ved mødet passerede føres en protokol.

Stk. 4. Regler om afholdelse af årlige vejsyn på private fællesveje kan fastsættes ved vejvedtægt.

Fordeling af udgifter ved samlede arbejder.

§ 62. Når istandsættelse eller vedligeholdelse af en privat fællesvej udføres som et samlet arbejde, fordeles de udgifter, som skal afholdes af ejerne af de tilgrænsende ejendomme, af vejmyndigheden efter §§ 11-13 i lov om grundejerbidrag til offentlige veje. Er der i overenskomster efter § 61, stk. 3, optaget andre regler om fordeling af udgifterne, skal fordelingen dog ske efter disse regler. Hvis der i øvrigt i servitutter, vedtægter for grundejerforeninger eller lignende er fastsat særlige regler om fordelingen af udgifterne, kan vejmyndigheden foretage fordelingen efter disse regler.

Forslaget.

26. I § 56, *stk. 2*, indsættes efter „i matriklen“: „og berigtiges i tingbogen“.

27. I § 58, *stk. 1*, ophæves 3. punktum.

28. I § 59, *stk. 1*, indsættes efter „påtænkte beslutning“: „herunder om fordelingen af udgifterne ved arbejdet“.

29. § 59, *stk. 4*, ophæves.

30. I § 62, *stk. 1*, ændres „§§ 11-13“ til: „§§ 11-12“.

Gældende formulering.

§ 63. Det påhviler den til enhver tid værende ejer af en ejendom såvel som den, der har begået overtrædelsen, at berigtige den ved overtrædelsen skabte retsstridige tilstand, medmindre der meddeles fornøden dispensation.

Stk. 2. Når et ved dom meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold ikke efterkommes inden for den i dommen fastsatte frist, og inddrivelse af tvangsbøder ikke kan antages at føre til, at den pågældende efterkommer påbuddet, kan vedkommende kommunale myndighed foretage det nødvendige til forholdets berigtigelse mod godtgørelse fra ejeren eller den, der har begået overtrædelsen.

Stk. 3. Politiet yder de i loven omhandlede myndigheder bistand efter regler, som fastsættes efter forhandling mellem ministeren for offentlige arbejder og justitsministeren.

Lov om grundejerbidrag til offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 586 af 20. november 1975.

§ 11. — — —

Stk. 4. I det omfang, der i henhold til byplanvedtægt eller lokalplan kun vil blive tilladt en ganske ensartet benyttelse af de ejendomme, der grænser til vejen, kan fordelingen foretages alene under hensyn til størrelsen af ejendommenes arealer eller med ensartede beløb.

Betaling af vejbidragene.

§ 15. Vejbestyrelsen fastsætter under hensyn til vejbidragets størrelse et tidsrum på 5-15 år, over hvilket dette skal betales. Det til enhver tid skyldige beløb forrentes af de bidragspligtige til en rente, der ikke kan

Forslaget.

31. Efter § 63 indsættes:

Vejnavne, husnumre.

„§ 63 a. Bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 109 og 110 om vejnavne og husnumre finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje“.

32. I § 68 indsættes efter stk. 1 som nyt stk.:

Stk. 2. Efterkommer en ejer eller bruger af en ejendom ikke et ham meddelt påbud om berigtigelse af et ulovligt forhold, kan det ved dom pålægges ham inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet.

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

§ 3.

I lov om grundejerbidrag til offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 586 af 20. november 1975, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, *stk. 4*, ændres „byplanvedtægt eller lokalplan“ til: „byplanvedtægt, kommuneplan eller lokalplan“.

2. I § 15, *stk. 1*, ændres „500 kr.“ til: „1.000 kr.“.

Gældende formulering.

overstige en rentesats fastsat af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren. Beløb på under 500 kr. kan kræves betalt kontant.

Lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jfr. lov nr. 140 af 25. marts 1970 som ændret ved lov nr. 311 af 19. juni 1974 om ændring af forskellige lovbestemmelser om kommunal og amtskommunal administration m. v. og lov nr. 332 af 26. juni 1975 om ændringer i vejlove som følge af ændringer i bygnings- og byplanlovgivningen m. v.

§ 5. — — —

Stk. 4. Om de i henhold til stk. 1 truffne beslutninger skal der ske kundgørelse i et eller flere af de blade, der har almindelig udbredelse i kommunen, ligesom bestemmelserne kan optages i vejvedtægt.

§ 7. I byer og bymæssige bebyggelser påhviler det inden for områder, der fastsættes af kommunalbestyrelsen, i Københavns kommune magistraten, efter forhandling med politiet, ejerne af ejendomme, der grænser til en privat fællesvej eller sti at rydde vejen (stien) for sne ud for ejendommene, at træffe foranstaltninger mod glat føre på vejen (stien) samt at renholde vejen (stien) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 7.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen, i Københavns kommune magistraten, kan efter forhandling med politiet begrænse eller helt ophæve grundejernes forpligtelser i henhold til stk. 1, såfremt det skønnes forsvarligt under hensyn til færdslens ringe omfang.

Stk. 3. Om de i henhold til stk. 1 og 2 truffne beslutninger skal der ske kundgørelse i et eller flere af de blade, som har almindelig udbredelse i kommunen, ligesom bestemmelserne kan optages i vejvedtægt.

§ 8. — — —

Stk. 2. Om beslutning efter stk. 1 skal der ske kundgørelse i et eller flere af de blade, som har almindelig udbredelse i kom-

*Forslaget.***§ 4.**

I lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jfr. lov nr. 140 af 25. marts 1970 som ændret ved lov nr. 311 af 19. juni 1974 om ændring af forskellige lovbestemmelser om kommunal og amtskommunal administration m. v. og lov nr. 332 af 26. juni 1975 om ændringer i vejlove som følge af ændringer i bygnings- og byplanlovgivningen m. v. foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 4*, og i § 7, *stk. 3*, udgår: „ligesom bestemmelserne kan optages i vejvedtægt“.

2. I § 7, *stk. 1* og *2*, udgår: „I Københavns kommune magistraten“.

3. I § 8, *stk. 2*, udgår: „ligesom beslutningen kan optages i kommunens vejvedtægt“.

Gældende formulering.

munen, ligesom beslutningen kan optages i kommunens vejvedtægt.

§ 11. — — —

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen (vejbestyrelsen) kan efter forhandling med politiet give nærmere forskrifter for snerydningens udførelse, herunder om hvor snebunker skal henlægges. Forskrifterne kan optages i kommunens vejvedtægt.

§ 12. — — —

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen (vejbestyrelsen) kan efter forhandling med politiet give nærmere forskrifter for glatføreforanstaltningernes udførelse, herunder for anvendelse af salt og andre kemikalier. Forskrifterne kan optages i kommunens vejvedtægt.

§ 13. — — —

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen (vejbestyrelsen) kan efter forhandling med politiet give nærmere forskrifter for renholdelsens udførelse, herunder for tidspunkter for renholdelsen, anvendelse af kemikalier samt for henlæggelse eller fjernelse af affald. Forskrifterne kan optages i kommunens vejvedtægt.

Kap. 8. Forskellige bestemmelser.

§ 15. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til efter forhandling med justitsministeren og det i vejbestyrelseslovens § 5 omhandlede vejnævn at udfærdige vejledende retningslinjer for snerydning og foranstaltninger mod glat føre.

§ 19. Afgørelser, som er truffet i henhold til loven, eller forskrifter, udfærdiget med hjemmel i loven, kan påklages efter reglerne i lov om bestyrelsen af de offentlige veje, for så vidt angår offentlige veje og stier, og efter reglerne i lovgivningen om private fællesveje, for så vidt angår private fællesveje og stier.

Lov af 14. december 1857 indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, som ændret ved lov nr. 85

Forslaget:

4. I § 11, stk. 3, § 12, stk. 3, og i § 13, stk. 3, udgår: „Forskrifterne kan optages i kommunens vejvedtægt“.

5. I § 15 ændres „vejbestyrelseslovens § 5“ til: „lov om offentlige veje § 3“.

6. I § 19 ændres „lov om bestyrelsen af de offentlige veje“ til: „Lov om offentlige veje“.

§ 5.

I lov af 14. december 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, som ændret ved lov nr. 85 af

Gældende formulering.

af 31. marts 1926 og lov nr. 288 af 7. juni 1972.

Det påhviler ejerne af de til en privat gade, vej, plads eller sti grænsende ejendomme at forsyne gaden med forsvarligt afløb for gaden og for de ved gaden liggende bygninger, når dette ikke tilstrækkeligt afledes på anden måde. Magistraten bestemmer, på hvilken måde de til gaderne hørende vandløb skal istandsættes og vedligeholdes, hvilken andel af arbejdet hver enkelt ejer skal lade udføre, og hvornår det skal være fuldført. Udføres arbejdet ikke, foranstalter magistraten det udført for vedkommendes regning.

Forslaget.

31. marts 1926 og lov nr. 288 af 7. juni 1972, ændres i § 8, stk. 1, „magistraten“ til: „borgerrepræsentationen“.

§ 6.

Loven træder i kraft den 1. april 1978.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter de overgangsbestemmelser, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.
